

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ'ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἑτησίᾳ . . . δρ. 8,—

Ἑξάμηνος . . . " 4,50

Τρίμηνος . . . " 2,50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

Ἐξωτερικοῦ :

Ἑτησίᾳ . . . φρ. 10,—

Ἑξάμηνος . . . " 5,50

Τρίμηνος . . . " 3,—

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος

Ἐν Ἀθήναις, 6 Αὐγούστου 1911

Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 36

Ο ΡΑΓΙΑΣ ΝΑΛΑΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΕΣΩΣΕ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ [Ἰνδικὸν παραμῦθι]

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε σελ. 281)

Ἡ προκήρυξι τοῦ Βραχμάνου δὲν ἐτάραξε μόνον τὸν Βαχούκα· ἐσυγκίνησε πολὺ καὶ τὸν Ραγιᾶ Ριτουπάμα. Καὶ ξέρετε γιατί; Γιατί ἦταν ἀνύπαντρος καὶ φαντάσθηκε πῶς ἡ Ράμα μπορούσε νὰ διαλέξῃ αὐτὸν γιὰ δεύτερον ἄντρα της.

— Τί λὲς καὶ σύ; ρώτησε τὸν ἀμαξηλάτη του, ποῦ τὸν εἶχε σὲ μεγάλη ὑπόκληψη καὶ συχνὰ ζητοῦσε τὴ συμβουλή του.

— Λέγω πῶς δὲν εἶνε δύσκολο πρᾶγμα, ἀποκρίθηκε ὁ Βαχούκας.

— Ἡ Κουντίνα ὅμως εἶνε μακρὰ ἀπὸ 'δῶ δυὸ μέρες δρόμο! ἐφώναξε ὁ Ραγιᾶς. Ἄν ἡ βασιλοπούλα πρόκειται

νὰ διαλέξῃ γαμπρὸ αὔριο βράδυ, θὰ μporέσω ποτὲ νὰ φθάσω μὲ τὸν καιρὸ;

Ὁ Νάλας, ποῦ εἶχε τὸ σχέδιό του, ἀποκρίθηκε:

— Ραγιᾶ Ριτουπάμα, ἂν μοῦ ὑπόσχῃσαι πῶς θὰ μοῦ μάθῃς τὸ μυστικὸ ποῦ κερδίζεις ἐνὰ τυχερὰ παιγνίδι καὶ ἂν μοῦ ἐπιτρέπῃς νὰ διαλέξω μόνος μου τᾶλογα, ἐγὼ θὰ σὲ κάμω νὰ φθάσῃς ἐστὴν Κουντίνα αὔριο τὸ βράδυ.

— Σύμφωναι! ἐφώναξε ὁ Ριτουπάμας. Θὰ σοῦ μάθω τὸ μυστικὸ μου καὶ σὲ ἀφίνω νὰ διαλέξῃς ἄλογα. Πήγαινε!

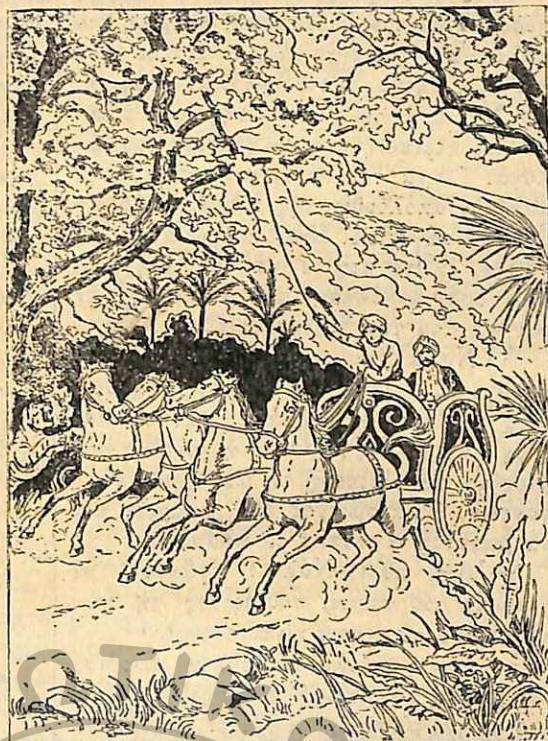
Κι' ἔτρεξε ἀμέσως νὰ βάλῃ τὰ ταξιδιωτικὰ του φορέματα.

Ὅταν γύρισε κι' εἶδε τὰ τέσσαρα ἄλογα ποῦ εἶχε ζεῦξῃ ἐνὸς ἄρμα ὁ Νάλας, σήκωσε τὰ χέρια του κατὰ τὸν οὐρανόν.

— Οἱ Λοκαπάλοι νὰ μᾶς φυλάξουν, Βαχούκα! ἐφώναξε. Διάλεξες τὰ χειρότερα ζῖα τῶν σταύλων μου! Τί ἀσχημάλογα! Αὐτὸ ἔχει ἓνα κεφάλι σὸν κοτρῶνι, τᾶλλο ἔχει ἓνα λαιμὸ προβατίσιο...

— Δὲν τὰ διάλεξα γιὰ τὴν εὐμορσίᾳ τους, Ραγιᾶ, ἀποκρίθηκε ὁ Νάλας, παρὰ γιὰ τὴ γρηγοράδα τους. Νὰ ἰδῇς τί καλὰ ποῦ θὰ μᾶς πᾶνε ἐστὴν Κουντίνα.

Κι' ἐξεκίνησαν. Ἀλήθεια, τί γρήγορα ποῦ πήγαιναν τὰ τέσσαρα ἄσχημα ἄλογα! Ἐτρεχαν σὰν τὸν ἄνεμο. Στὴν ἀρχή, ὅσο ἦταν ἀκόμη ἐστὴν πόλι, ὀρθίος ὁ Ριτουπάμας ἐφώναζε εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ παραπερίζουν· ἔπειτα ὅμως, ὅταν βγήκαν ἐστὴν ἐξοχή, ὅπου δὲν ἦταν φόβος νὰ πλανώσων κανένα, ὁ Νάλας ἄφισε τᾶλογα ἐλεύθερα νὰ τρέχουν μ' ὅλην τους τὴ δύναμι, κι' ὁ Ραγιᾶς ἐκάθησε ἐπὶ τῆς θέσι τοῦ κι' ἐπιανόταν ἀπὸ τὰ πλευρὰ μὲ τὰ δυὸ του χέρια γιὰ νὰ μὴν πῆσῃ.

«Τὶ ἀμαξηλάτης ποῦ ἦταν ὁ Νάλας!
(Σελ. 285, στ. γ'.)

Πῶς ἔτρεχαν! Οἱ τροχαὶ σήκωναν σύννεφα σκόνης, ποῦ δὲν πρόφθαιναν νὰ ξαναπέσουν ἐπὶ τὴ γῆ, παρ' ἂν εἶχαν ἀπὸ τὰ μάτια σου τὰ φτερωτὰ ἐκεῖνα ἄλογα. Ὅσον ἓνα δάσος, μὴ τίγρις χύθηκε πᾶνω τους, ἀλλὰ τὸ ἄρμα πέρασε ἐνῶ ἐκεῖνη ἦταν ἀκόμη μὲ τὸ πῆδημα ἐπὶ τὸν αἶρα. Κι' αὐτὲς ἀκόμη οἱ σπιθες, ποῦ ἐθαῖζαν ἀπὸ τὰς πέτραις τὰ πέταλα τῶν ἀλόγων, δὲν ἐσβυναν παρ' ἂν τὸ ἄρμα ἐχάουσαν μακρὰ! Τὶ ἀμαξηλάτης ποῦ ἦταν ὁ Νάλας!

Κι' ἐνῶ ἔτρεχαν μ' ὅλην αὐτὴ τὴ γρηγοράδα, πάλι βρήκε καιρὸ νὰ μάθῃ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ριτουπάμα τὸ μυστικὸ τοῦ παιγνιδιοῦ.

— Τώρα, συλλογίσθηκε, εἶνε σὰν νὰ ἔχω κερδισμένο τὸ βασιλείό μου.

Κ' ἐβίασε τᾶλογά του περισσότερο. Δὲν τὰ κτυποῦσε καθόλου· ἔσκαζε μό-

«Ραγιᾶ Ριτουπάμα, ἂν μοῦ ὑπόσχῃσαι...»
(Σελ. 285, στ. β'.)

νον ετών άερα τὸ μεγάλο του καρμίσινι καὶ τοὺς μιλοῦσε μὲ τὴ γλῶσσα ποὺ καταλαβαίνουν τὰ ἄλογα.

Τὸ ἄλλο βράδυ ἔφθασαν στὴν Κουντίνα. Ὅταν τὸ ἄρμα μπῆκε εἰς τὴν αὐλὴ τοῦ βασιλικοῦ παλατιοῦ, ἡ Ράμα περίμενε στὸ παράθυρο.

— Ἄν εἶνε ὁ Νάλας, εἶχε πῆ εἰς τὸν πατέρα της, θὰ κάμῃ τὸ ταξεῖδι τῶν δυὸ ἡμερῶν σὲ μιὰ μόνο ἡμέρα, γιὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ γάμο μου μὲ ἄλλον.

Κι' ἄρα εἶδε τὸ ἄρμα τοῦ Ριτουπάμα νὰ μπαίνει εἰς τὴν αὐλὴ, εἶπε:

— Ὁ Νάλας τ' ὀδηγᾷ. Τὸν ἐγνώρισ' ἀπὸ τὴν τέχνην του, κι' ἄς εἶνε ἔτσι μεταμορφωμένος.

Τότε ὁ Ραγιᾶς Μπίμας κατέβηκε, προσκάλισε τὸν Ριτουπάμα νὰ μπῇ εἰς τὸ παλάτι καὶ τοῦ εἶπε πῶς ἡ εἰδησιὴ ποὺ τὸν ἔφερε εἰς τὴν Κουντίνα ἦταν ψεύτικη. Ὁ Νάλας ἐν τῷ μεταξὺ πῆγε εἰς τὸ σταῦλο καὶ περιποιήθηκε τὰ τέσσαρά του ἄλογα.

Ἄρα τελείωσε, μιὰ παλατιανή, ἀπὸ τὴν ἀκολουθία τῆς Ράμας, τοῦ ἔφερε νὰ φάγῃ ἐκεῖ ἔξω, κι' ἐνῶν αὐτὸς ἔπρωγε, ἐκείνη ἄρχισε νὰ τοῦ διηγῆται ὅλα ὅσα συνέβησαν εἰς τὴν Ράμα ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ τὴν ἄφισε εἰς τὸ δάσος.

Ὁ Νάλας ἔπαυσε νὰ τρώγῃ καὶ τὴν ἀκούγε μὲ φρίκη. Ἦταν τόσο βέβαιος πῶς ἡ Ράμα θὰ πῆγαινε κατ' εὐθείαν εἰς τὸν πατέρα της! Ὅταν ἡ γυναῖκα ἄρχισε νὰ τοῦ ἐξιστορῇ τὴ μάχην τῶν ἐλευθέρων, ὁ κακόμοιρος δὲν μπόρεσε πιά νὰ βαστάξῃ κι' ἔβαλε τὰ κλάματα.

— Ἀχ, ἄθλιε Νάλα! ἐφώνησε τί τιμωρία σοῦ πρέπει ποὺ ἄφισες τὴ γυναῖκά σου σὲ τέτοιο κίνδυνο;

— Ἐχῆς πολὺ εὐαίσθητη καρδιά, τοῦ εἶπεν ἡ παλατιανή. ἔμπα εἰς τὸ παλάτι, γιὰ νὰ μὴ βλέπουν οἱ ξένοι τὰ δάκρυά σου.

Κι' ἐνῶ τὸν ὠδηγοῦσε μέσα, τοῦ διηγῆθηκε καὶ τὸ τέλος τῆς ιστορίας. Ἐπειτα τὸν ἔμπασε σὲ μιὰ κάμαρα, ὅπου τὸν περίμενε ἡ Ράμα, ντυμένη μὲ τὰ κοσμήματα ποὺ φοροῦσε εἰς τὸ δάσος. Ὁ Νάλας τότε ἔπεσε εἰς τὰ πόδια της καὶ τὰ φίλησε.

— Εἶμαι ἓνας κακοῦργος! ἐφώνησε. Ὡ γυναῖκά μου, θὰ μπόρῃς ποτὲ νὰ μὲ συγχώρῃς;

— Εἴσαι ὁ Νάλας, τοῦ εἶπεν ἡ Ράμα. Εἶμαι βεβαία πῶς δὲν εἶσαι οὔτε κακοῦργος, οὔτε κακός. Τρελὸς μόνον στάθηκες κι' αὐτὴ σου τὴν τρέλλα πρὸ πολλοῦ σοῦ τὴν ἐσυχώρεσα.

Τὸν ἐσήκωσε καὶ τὸν ἀγκάλιασε. Τότε ὁ Νάλας φόρεσε τὸ δακτυλίδι τοῦ μάγου εἰς τὸ δάκτυλό του καὶ πῆρε τὴν ἀληθινὴν του μορφή. Ἡ παλατιανὴ κυρία τοῦς ἔφερε τὰ δυὸ τοὺς παιδιὰ καὶ τοὺς ἄφισεν ἐνωμένους καὶ τοὺς τέσσερους.

— Μὲ εἶχες γιὰ πεθαμένο, εἶπε ὁ Νάλας. Δὲν μοῦ ἄξιζε νὰ μὲ ξαναθυμῇ-

θῆς. Ἐγὼ ὅμως, σὲ βεβαίω, λυπήθηκα πάρα πολὺ, σὰν ἔμαθα πῶς ἐτοιμαζόσουν νὰ πάρῃς ἄλλον.

Ἡ Ράμα ἐγέλασε κι' ἀποκρίθηκε:

— Τὸ ἔξερα πῶς ἦσουν εἰς τὴν Ἀγιδόγα. Ἡξεύρα ἀκόμη πῶς δὲ θὰ γύριζες ἀν σοῦ μνησσοῦ ἀπλῶς. Γι' αὐτὸ ἔστειλα τὸ Βραγχμάνο νὰ σοῦ πῇ ἐκείνη τὴν ψευτιά, γιὰ νὰ σὲ κάμῃ νὰ τρέξῃς θέλοντας καὶ μὴ.

— Τελος πάντων, εἶπε ὁ Νάλας, τώρα πᾶνε ὅλα καλά, γιὰτὶ καὶ τὸ βασιλεῖό μου εἶνε σὰ νὰ τὸ ἔχω.

Τὴν ἄλλη μέρα, ὁ Νάλας ἐξεκίνησε γιὰ τὴ χώρα του, τὴ Νισχάδα, κι' ἐκεῖ ἐπροκάλεσε πάλι τὸν Πουσκάρα νὰ παίξουν κύβους. Ἄν ὁ Πουσκάρας ἔχανε, θὰ ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ τοῦ δώσῃ ὅ,τις ὅσες αὐτὸς εἶχε κερδίσει, ἂν πάλι ἔχανε ὁ Νάλας, θὰ γίνονταν σκλάβος τοῦ ἀδελφοῦ του.

Ὁ Νάλας ἐκέρδισε, κι' ὁ Καλιγιούγκας, τὸ καλὸ Πνεῦμα, βλέποντας πῶς ἔχανε τοὺς κόπους του, ἔφυγε ἀπὸ τὴν γὰ πάντα.

Τότε ὁ Πουσκάρας κατάλαβε πόσο καλὸς εἶχε δειχθῇ στὸν ἀδελφὸ του καὶ τοῦ γύρεψε συγώρεσι. Ὁ Νάλας, ὅχι μόνον τὸν ἐσυχώρεσε μὲ τὴν καρδιά του, ἀλλὰ τοῦ χάρισε καὶ ὅλα ἑνα παλάτι καὶ πολλὰ χρήματα.

Ἐπειτα ἔφερε εἰς τὴν Νισχάδα τὴ Ράμα καὶ τὰ παιδιὰ κι' ἔζησαν ὅλοι εὐτυχισμένοι χρόνια καὶ χρόνια.

Ὁ Νάλας ὅμως δὲν ξανάπαίξε ποτέ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ἐν... Κυριακῇ 21 Αυγούστου 1877.

Σήμερον εἶχον ἐξετάσεις εἰς τὸ μικρὸν χωρίον μας. Γνωρίζεις πόσον ἐνδιαφέρονται εἰς τὰς κατωτέρας ἐκπαίδευσας. Γνωρίζεις ὅτι ἐπ' αὐτῆς στηρίζω τὰς ἐλπίδας μου περὶ τῆς μελλούσης τοῦ ἔθνους μας προόδου, ὥστε δὲν θὰ ἀπορήσῃς ὅτι τυχὼν ἐνταῦθα ἠθέλησα νὰ ἴδω ἰδίως ὀφθαλμοῖς τί καὶ πῶς διδασκονται οἱ παῖδες τῶν χωρικῶν μας.

Μὲ ὑπεδέχθη εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ σχολείου ὁ ἐφημέριος τοῦ χωρίου, ὁ καὶ διδάσκαλος. Ἰσως τὸν ἐγνώρισες ἄλλοτε. Ὁ ἱερεὺς οὗτος εἶνε τύπος κατ' ἐμὲ ἀγαθοῦ καὶ χρησίου ἐφημερίου. Τὴν καλὴν του καρδίαν μαρτυρεῖ τὸ ἱλαρὸν πρόσωπόν του, πρόσθεσε δὲ καὶ τὸ ὑγιὲς σῶμά του. Γράμματα γνωρίζει, ὅσα ἀπαιτεῖ ἡ θεία του, ὅχι περισσότερα. Ἀλλ' ἀφωσιωμένος εἰς τὰ ἱερά αὐτοῦ καθήκοντα, εἶνε πράγματι ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ ὀδηγὸς τῆς ποίμνης του. Πατρίς του εἶνε τὸ χωρίον τοῦτο. Οἰκογενειάρχης καὶ αὐτὸς ὡς οἱ γείτονές του, ὡς ἐκεῖνοι

γεωργοκτηματίας, θεωρεῖται καὶ ἀγαπᾶται ὑπὸ τῶν λοιπῶν χωρικῶν ὡς εἰς ἐξ αὐτῶν. Ὅλοι ὅμως τὸν σέβονται ἀναγνωρίζοντες τὴν ὑπερόχην του. Καὶ εἶνε ἄξιος τῷ ὄντι σεβασμοῦ. Ἐντιμος, ἐγκρατής, ἀξιοπρεπής, ἀκάματος εἰς τὰ ἔργα του, προστάτης τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν ἀδυνάτων, ἐνθερμος πρωταγωνιστὴς εἰς πᾶν ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν ὕλην καὶ ἡθικὴν τοῦ χωρίου βελτίωσιν, αὐτὸς εἶναι ἡ ψυχὴ, αὐτὸς ἡ κεφαλὴ τῆς μικρᾶς ταύτης καὶ ἀφανοῦς κοινότητος. Εἶθε πᾶν ἐν Ἑλλάδι χωρίον τοιοῦτον νὰ εἶχεν ἱερέα καὶ διδάσκαλον! Ἀλλὰ διατί εἰς μὲν τὰ χωρία περιρρέει τὴν εὐχὴν μου; Μὴ αἱ πόλεις ἡμῶν δὲν ἔχουν τοιούτων εὐχῶν ἀνάγκην;

Τοιοῦτος ὁ διδάσκαλος, ὁ ὁποῖος μὲ ὑπεδέχθη.

Ἐντὸς τῆς μόνης αἰθούσης τῆς ἀποτελούσης τὸ ταπεινὸν τοῦ χωρίου σχολεῖον, ἐκάλητο ἐπὶ τῶν θρανίων τῶν τεσσαράκοντα περίπου παιδιὰ ἀπὸ ἑξ μετὰ ἑξ δώδεκα ἐτῶν ἡλικίας. Ἐκ τοῦ χρώματος τῶν τριῶν τῶν ἐφαίνετο ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν σκιάδιον ἐπροσπάτευσεν ποτε τὰς κεφαλὰς τῶν κατὰ τῶν ἀκτῶν τοῦ ἡλίου ἢ κατὰ τῆς πνοῆς τοῦ χειμερινοῦ βορρᾶ. Τὰ δ' ἐμβαλλώματα, διὰ τῶν ὁποίων ἐποικίλλοντο τῶν περισσοτέρων τὰ ἐνδύματα, ἱζίως περὶ τὰ γόνατα καὶ ἄλλαχού που, ἦσαν τῆς πατριτικῆς πενίας ἀποδείξεις, ταυτοχρόνως δὲ καὶ ἐνδείξεις προφητικαὶ τῶν ἀγώνων, διὰ τῶν ὁποίων οἱ παῖδες οὗτοι θὰ ἔχουν ν' ἀποκτήσωσι τὸν ἐπιδόσιον ἄρτον, ἐν ἱερῷ τοῦ προσώπου τῶν. Διέβλεπες ὅμως εἰς τὴν ζωὴν τῶν πλείστων φυσιογνωμιῶν τὴν φυσικὴν ὁξύνειαν, τὴν (ἐπ' ἀγαθῷ ἢ μὴ) χαρακτηρίζουσαν ὡς ἐκείνη τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν.

Ἄρα εἰσῆλθα, ἐν πρᾶγμα μοῦ ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν ὅχι εὐάρεστον. Μολονότι εἶνε Κυριακὴ, οὐδεὶς ὅμως τῶν γονέων τῶν μικρῶν χωρικῶν παρεῖσε κατὰ τὴν ἐξέτασιν. Διατί τοῦτο; Προήρχετο ἐξ ἀδιαφορίας ἢ ἐκ συστολῆς ἢ ἀπουσίας τῶν; Ἄς ἀποδώσωμεν αὐτὴν εἰς τὸ δεύτερον. Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ, ὁ ἱερεὺς καὶ ἐγὼ ἀπετελούμεν τὸ ἀκροατήριον, ὅτε εὐτυχῶς ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν οὐραν τῆς αἰθούσης καὶ αἱ θυγατέρες τοῦ δημάρχου, ἐκ τῆς δέκα περίπου στάδια ἀπεχούσης ἑδρας τοῦ δήμου, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει τὸ χωρίον μας.

Ἀλλ' αἱ ἐξετάσεις ἀρχίζουν. Προσκληθέντες ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἴστανται πρὸ τῆς τραπέζης τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς οἱ ἀποτελοῦντες τὴν μεγαλειτέραν τάξιν τρεῖς μαθηταί — οἱ τελειοδιδασκτοὶ τοῦ σχολείου!

Ἐνθυμεῖσαι τὰ παραμῦθια μας, εἰς τὰ ὁποῖα τρεῖς συνήθως ὑπάρχουν ἀδελφοί, τῶν ὁποίων ὁ νεώτερος πάντοτε πρωτα-

γωνιστεῖ; Οὕτω καὶ σήμερον ὁ μικρότερος τῶν τριῶν μαθητῶν εἶνε ὁ καλλιτέρας.

Ἀρχίζουν διὰ τῆς προσευχῆς. Τὴν ἀπαγγέλλει ὁ μικρότερος εὐκρινῶς, βραδέως, ἀξιοπρεπῶς, τὰ μὲν νῶτα στρέφον πρὸς ἡμᾶς, τὸ δὲ πρόσωπον πρὸς τοὺς μικροὺς συμμαθητάς του, οἵτινες ὄρθιοι, μὲ τὰς χεῖρας σταυρωμένας, ἀκροῶνται εὐλαβῶς καὶ ἐπιλέγουν ψαλμοῦδοντες τὸ Ἀμήν. Εὐγε, διδάσκαλε ἀγαθέ! Ὁ Ἀρχὴ σοφίης φόδος Κυρίου.

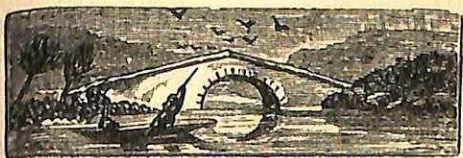
Ἐπειτα ἀνάγνωσις. Καὶ οἱ τρεῖς ἀναγιγνώσκουν καλῶς, καλλίτερον ὅμως ὁ μικρότερος. Παρὰ τὸ ὄνομα ἐκείνου τίθεται τὸ κεφαλαῖον Α εἰς τὴν βαθμολογίαν τοῦ βιβλίου τῶν ἐξετάσεων.

Κατόπιν ἀριθμητικὴ. Δίδει ἐν πρόβλημα ὁ ἱερεὺς. Γράφει ὁ μαθητὴς τοὺς ἀριθμοὺς ἐπὶ τοῦ πίνακος, ἀρχίζει δὲ γινώσκων τῇ φωνῇ: «Τὸ πρόβλημα τοῦτο λύεται διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ καὶ τῆς διαιρέσεως: Ἐν πρώτοις πολλαπλασιάζομεν. Γράφομεν τὸν ἀριθμὸν βεῖνα ὑπὸ τὸν τάδε. Πολλαπλασιάζομεν. Δύο ἐπὶ δύο τέσσαρα. Γράφομεν τέσσαρα πέντε ἐπὶ ἐννέα σαράντα πέντε, γράφομεν πέντε, κρατοῦμεν τέσσαρα... καὶ οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τέλους. Μετὰ τὸν πρῶτον, τὸν μικρότερον πάντοτε, ὁ δεύτερος μαθητὴς. Τὰ αὐτὰ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. Ἐν τούτοις τὸ ἐξαγόμενον ὀρθόν. Εἰς τὸν τρίτον ἐξαντλεῖται ἡ ὑπομὴ τοῦ ἐξεταστοῦ. «Λέγε τα μέσα σου ὅλα καὶ εἰπέ μας τὸ ἐξαγόμενον». Ἡκολούθησαμεν ἐπὶ τινος στιγμᾶς τὰς ἐπὶ τοῦ πίνακος κινήσεις τῆς ἡλιοκαυμένης μικρᾶς χειρὸς τοῦ νέου μαθηματικοῦ. Τὸ πρόβλημα ἐλύθη. Καὶ οἱ τρεῖς ἐξετάζομενοι ἔχοντες καὶ ὁ γνωρίζουν πῶς δύο καὶ δύο κάμνουν τέσσαρα. Τὸσον ἀρκεῖ. Ἀλλως τε δὲν ἠδύνατο νὰ τοὺς διδάξῃ καὶ περισσότερα ὁ ἀγαθὸς ἐφημέριος.

Τώρα τεχνολογία. — Ἀνάγνωσε, μικρέ. — «Τίμα τοὺς γονεῖς σου.» — Καλὰ. Γονεῖς τί μέρος λόγου εἶναι; — Ὀνομα. — Ποίος κλίσεως; — Τῆς τρίτης. — Κλίνέ το. — Ἐνικὸς ὀνομαστικῇ, γενικῇ... βυϊκὸς τῶ γονέε, τοῖν γονέοιν, πληθυντικός...

Ἐσκεπτόμην κατὰ τί δύναται ποτε νὰ χορηγηθῇ εἰς ἓνα χωρικὸν τοῦ δυϊκοῦ ἢ ἐκμάθησις καὶ ἡρχίζα νὰ ρεμβάζω ὀλιγον, ὅτε μὲ ἀφύπνισεν αἰφνης ὁ ἐξυτέρα τοῦ δευτέρου μαθητοῦ φωνή: «Ἵπερσυν-πελικὸς ἐλελοίπειν, ἐλελοίπεις, ἀόριστος δεύτερος ἔλιπον, ἔλιπες κτλ.»

(Ἐπεται τὸ τέλος.) † Δ. ΒΙΚΕΛΑΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

Ἀγαπητοί μου,

Ι ΜΑΓΟΙ τῶν παραμυθιῶν ὑπάρχουν, φαίνεται, καὶ εἰς τὴν πραγματικότητα. Ἦνας ἀπ' αὐτοὺς εἶνε καὶ ὁ ἀμερικανὸς καθηγητὴς Μπέρτ Ρήζ, περὶ τοῦ ὁποῖο ὁ κ. Πλάτων Δρακούλης, ὁ πασιγνώστος ἑλληὴν φιλόσοφος, διηγῆται πράγματα ἐκπληκτικὰ.

Τὴν πρώτην φοράν ποὺ τὸν ἐγνώρισαν εἰς τὸ σπίτι των, εἰς τὸ Λονδίον, — ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Δρακούλη καὶ ἡ μετ' αὐτῶν συγκατοικοῦσα δεσποινὴς Φελίτσια Σκέτσερδ, — ὁ Μπέρτ Ρήζ τοὺς εἶπε νὰ ποσοῦσιν εἰς τὸ ἄλλο δωμάτιον καὶ νὰ γράψουν οἰσδήποτε ἐρωτήσεις ἠθέλαν εἰς διάφορα τεμάχια χαρτοῦ. Ἐγραψαν τῶντον δεκαοκτὼ ἐρωτήσεις εἰς δεκαοκτὼ τεμάχια, καὶ μάλιστα εἰς ἐν ἐξ αὐτῶν, ἀντὶ ἐρωτήσεως, ὁ κ. Δρακούλης ἔγραψεν ὀλόκληρον τὸ ὑποκατεπώνυμον τῆς μητέρας του. Ἐπειτα, κατὰ τὰς ὁδηγίας πάντοτε τοῦ καθηγητοῦ, τὰ ἐδίπλωσαν, τ' ἀνακάτευσαν καὶ τὰ ἐρύλαξαν, ἄλλα εἰς συρτάρια διαφόρων ἐπίπλων, ἄλλα εἰς τὰ θυλάκια τοῦ ἐπενδύτου τοῦ κ. Δρακούλη, ἀπὸ ἐν τεμαχίον χαρτοῦ εἰς κάθε συρτάρι καὶ εἰς κάθε θυλάκιον.

Τότε συνέβη τὸ ἐξῆς θαῦμα. Ὁ καθηγητὴς Ρήζ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχεν ἰδῇ αὐτὰ τὰ χαρτιά παρὰ μόνον διπλωμένα εἰς τὰ χεῖρά του κ. Δρακούλη, ἤρχισε νὰ τὰ διαβάξῃ ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ ἐῦρίσκοντο καὶ νὰ διδῇ τὰς καταλλήλους ἀπαντήσεις. Τοῦ ἐδείχναν, παραδείγματος χάριν, ἓνα συρτάρι ἢ ἓνα θυλάκιον, καὶ τοῦ ἔλεγον:

— Τί λέγει τὸ χαρτί ποὺ εἶνε μέσα; (πρᾶγμα ἄλλως τε, τὸ ὅποῖον κανεὶς ἀπὸ τοὺς πειραματιζομένους δὲν ἐνθυμεῖτο πλέον, ὕστερ' ἀπὸ τὸ ἀνακάτευμα τῶν χαρτιῶν.) Ὁ κ. Ρήζ τὸ ἐδιάβαζεν ὡς νὰ τὸ εἶχεν ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια του καὶ ἀφοῦ εὗρε καὶ τὴν ἀπάντησιν, ἤνοιγαν τὸ συρτάρι, ἐξεδίπλωναν τὸ χαρτί καὶ ἔβλεπον ὅτι δὲν εἶχε παραλείψῃ οὔτε συλλαβὴν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ ἐδιάβαζεν ὅλα, ἐσυλλάβισε δὲ ἀκριβέστατα καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητέρας τοῦ κ. Δρακούλη: Πηνελόπη Ἀναστασία Τζουλάτη!

Πῶς νὰ τὸ ἐξηγήσῃ κανεὶς; Ἦτο συμπαγινία; Ὁ καθηγητὴς συνεννοήθη ἔξαφνα μὲ τὴν δ. Σκέτσερδ διὰ νὰ περιπαίξῃ τὸ ζεύγος Δρακούλη; Ἀλλ' ἀκριβῶς ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὴν εἶχε γυνώρισῃ καὶ ἡ δ. Σκέτσερδ καὶ ἐπεθύμει καὶ αὐτὴ νὰ λάβῃ δείγματα τῆς μυστηριώ-

δους του δυνάμεως, περὶ τῆς ὁποίας εἶχεν ἀκούσῃ πολλά. Μήπως ὁ κ. Δρακούλης, ὁ ὁποῖος διηγεῖται τὰνωτέρω εἰς ἐν ἀγγλικὸν περιοδικόν, γράφει ψεύματα; Ἀλλ' ὁ ἑλληὴν φιλόσοφος εἶνε ἄνθρωπος φιλαλήθης, ἀνώτερος πάσης ὑποψίας. Δὲν μένει ἄλλο λοιπὸν παρὰ νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ὁ ἀμερικανὸς αὐτὸς εἶνε ἀπὸ τοὺς σπανίους, τοὺς ἐξαιρετικούς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποῖους ἡ φύσις ἐπροίκισε μὲ τὴν λεγομένην διπλὴν ὁρασιν ἢ, ὅπως τὴν λέγει ὁ κ. Δρακούλης, διόρασιν.

Οἱ ἄνθρωποι αὗτοι ἔχουν τὴν ιδιότητα νὰ βλέπουν καὶ διὰ μέσου σωμάτων σκοτεινῶν. Αἱ ὀπτικαὶ τῶν ἀκτῖνες διατρυποῦν τὸν τοῖχον, τὸ ξύλον, τὸ ὑφασμα, τὸ χαρτί, καὶ εἰμποροῦν ἔξαφνα νὰ διαβάξουν μιὰν ἐπιστολὴν διπλωμένην, μέσα εἰς ἓνα συρτάρι ἢ εἰς μιὰν τσέπην, ἀπαράλλακτα ὡς νὰ τὴν εἶχαν ἀνοικτὴν ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια των! Ἡ διπλὴ ὁρασις εἶνε μία ἀπὸ τὰς μυστηριώδεις δυνάμεις τοῦ ἀνθρωπίνου οργανισμοῦ. Ὅλῃγοι ἄνθρωποι τὴν ἔχουν, φαίνεται ὅμως ὅτι γενικῶς θὰ τὴν ἔχουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ μέλλοντος. Πρὸς τὸ παρόν, ὅσοι τὴν ἔχουν, ἀποτελοῦν φαινόμενον, θαῦμα, καὶ μελετῶνται ἀπὸ τοὺς σοφοὺς μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐξηγηθῇ τὸ μυστήριόν της.

Φαντασθῆτε νὰ ἦτο κανεὶς ἀπὸ σᾶς προικισμένος μὲ διπλὴν ὁρασιν! Ὁ ἀνεγίνωσκε τὰς ἐπιστολάς του πρὶν τὰς λάβῃ, ὁ ἔδιδεν ἐξετάσεις ἀναγινώσκων ἀπὸ τὸ κλειστὸν τοῦ βιβλίου, καί... θᾶνεγίνωσκε τὸ φυλλάδιον τῆς Διαπλάσεως ἀπὸ τὸ κειμένιον τοῦ ταχυδρομείου!

Σᾶς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΓΟΥΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΧΕΛΩΝΑ

Λέει στή Χελώνα μιὰ Γουστέρα: «— Ἀλλοίμονό σου! — Καὶ γιὰτί; — Νύχτα στή ράχη σου καὶ μέρα βῆμα δὲν κανεὶς παραπέρα. Δίγως τὸ σπῖτι σου, φτωχή! — Ποτὲ τὸ βάρος δὲ βαραινέι, Σὰν εἶν' ὠφέλιμο, κατμένη!» (Guichard)

ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ ΣΑΛΙΓΚΑΡΙ

Τοῦ κεραυνόθεν τοῦ πουλὶ Σὲ δέντρον κορυφῇ ἀψηλῇ Βλέπει ἓνα σάλιαγκα χοντρό: «— Τ' εἶν' ἐδῶ τοῦτο ποῦ θωρῶ; Κράζει ὁ αἰετὸς: Μὴ λάθος κάνω; Τῆς γῆς τὸ σχῆμα ἐδῶ πάνω; Καὶ πῶς, γιὰ πῆς μου, καταφέρει Τόχεις νάνεθες; — Βασιλιά μου, Καὶ ποῖς τὴν τέχνην μου δὲν ἔρει;... Ἐρποντας βρέθηκα... ἐδῶ χάμου!» (Κατὰ τὸν Layet)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑ ΚΑΡΑΚΑ

[Μυθιστόρημα υπό MAURICE CHAMPAGNE]

Περίληψις τῶν προηγουμένων :—Ἐπὶ τοῦ ἀεροπλάνου τοῦ Ἀβραὰμ Οὐίξων, ὁ Νικόλας Καρακάς καὶ οἱ ἀκούσιοι συνεπιβάται του Κῦρος Κούντ καὶ Χάρρυ Τζήνφοκ, συνοδεύονται περὶ τοῦ πρακτέου. Ἀδύνατον εἶνε νὰ κυβερνήσουν τὸ ἀεροπλάνον, πρῶτον διότι ἀγνοοῦν τοὺς μηχανισμούς του καὶ δεύ-τερον διότι δὲν ὑπάρχει πλέον πηδάλιον. Θὰ δοκιμάσουν ἀπλῶς νὰ κατέλθουν. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο βλέπουν τὴν τελευταίαν στιγμήν, ὅτι εἶνε πολὺ ἐπικίνδυνον, διότι ὁ κινητὴρ τοῦ ἀεροπλάνου ἐργάζεται δι' ὑγροῦ ἀέρος. Ἡ παραμικρὰ ἀδεξιότης εἰμπορεῖ νὰ ἐπιφέρει ἐκρηγνῆν καταστρεπτικὴν. Ἐντρομοί, ἀμήχα-ροι περὶ τοῦ πρακτέου, κυττάζουν τώρα κατὰ μοχλοὺς, σημειωμένους μὲ λευκὴν γραμμὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΜΙΑ ΝΥΞ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΕΡΑ

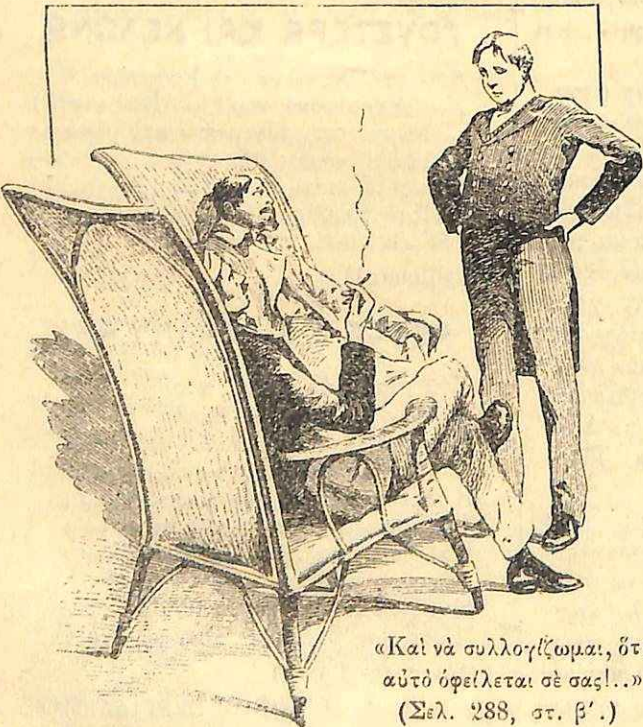
Ὑπομονή !

Ὁ Κῦρος Κούντ εἶχε δίκαιον. Ὁ ὕψος ἀήρ, σπουδαιότατη ἐφεύρεσις, εἰμπορεῖ εἰς τινὰς περιστάσεις νὰ ποθῇ ἐκτάκτως ἐπικίνδυνος καὶ νὰ προσεγγίσῃ καταστροφὰς πρὸ τῶν ὁποίων θὰ ὠχρίων αἱ ἐκ τῆς δυναμίδος καὶ τῶν ἄλλων ἐκρηκτικῶν ὕλων.

Βεβαίως ὁ μηχανικὸς δὲν ἠγνόει, ὅτι μερικαὶ βιομηχανίαι κατάρθωσαν ἤδη κάπως νὰ τὸν υποτάξουν ἠγνόει ὅμως καὶ ὁλοκληρίαν ὑπὸ ποίους ὅρους ὁ ἰα-τρὸς Ἀβραὰμ Οὐίξων τὸν εἶχε καμὶ νὰ κινή τὴν μηχανήν του.

Ἐπρεπε λοιπὸν κατ' ἀνάγκην νὰ πε-ριμένουν, ἕως ὅτου ἡ μηχανὴ θὰ ἐστέ-κετο μόνη τῆς.

Ἀλλ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σταμάτισμα δὲν θὰ ἦτο δι' αὐτοὺς ἡ ἀνεπανόρθωτος καταστροφή ;

«Καὶ νὰ συλλογίζωμαι, ὅτι αὐτὸ ὀφείλεται σὲ σὰς!..»
(Σελ. 288, στ. β'.)

Ἀκίνητοῦντος τῶντι τοῦ κινητῆρος, αἱ πτέρυγες καὶ ἡ ἑλὶξ τοῦ ἀεροπλάνου θὰ ἔπαυον ἀποτόμως νὰ ἐργάζωνται, καὶ τότε ἡ συσκευή, μὴ κρατούμενη πλέον εἰς τὸν ἀέρα ὡς ἀερόστατον φουσκωμένον μὲ γαζ, θὰ κατέπιπτεν ἀναπορεύτως καὶ εἰκτερῶς.

Ὑπὸ τοιού-τους ὅρους, δὲν ἦτο καλλίτερα διὰ τοὺς τρεῖς ἐκείνους δυστυ-χεῖς ἀνθρώπους, νὰ δοκιμάσουν ἀμέσως τὴν κα-τάβασιν ;

Ναί, ἀλλ' ἡ ἐκρηγνῆς ;

Ἐνῶ, ἂν ἔκα-μναν ὑπομονήν, ἂν ἐπερίμεναν, ποῖος ξεῦρε τί ἠμποροῦσε νὰ συμβῇ ;

Ἀλλως τε, τὴν στιγμήν κα-τὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐσταματοῦσεν ἡ μηχανή, θὰ ἠμποροῦσαν νὰ κινήσουν τοὺς μοχλοὺς ἐκεί-νους εἰς τὴν τύχην, ὡς τελευταῖον κα-ταρῆγιον, διότι κίνδυνος ἐκρήξεως δὲν θὰ ὑπῆρχεν πλέον, καὶ ἴσως κατ' ἄνε-κάλυπτον τότε δυνάμενον νὰ ποτρέψῃ τὴν ἀπότομον πτώσιν. Ὁ ἰατρὸς Οὐίξων θὰ εἶχε προνοήσῃ καὶ δι' αὐτό. Θὰ ὑπῆρχε δηλαδή κάποιον μηχανήμα, προωρισμέ-νον νὰ σώξῃ τὸ ἀεροπλάνον ἐν περιπτώ-σει βλάβης τοῦ κινητῆρος.

Ἀρῶ ἀντήλλαξαν αὐτὰς τὰς σκέψεις, ἀπεφάσισαν νὰ περιμεί-νουν, ἀναθέτοντες εἰς τὴν τύχην τὴν φροντίδα τῆς σωτηρίας των. Τί νὰ γίνῃ ! Ὑπομονή !..

Ἐξηγουῦνται.

Ὁ μηχανικὸς Κῦρος Κούντ καὶ ὁ πλοίαρχος Χάρρυ Τζήνφοκ φαίνονται τώρα ἡσυχώτεροι. Ὁ Νικόλας ὅμως Καρακάς, ἂν καὶ ἀναγκασθεῖς νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν γνώμην των, κατὰ βάθος εἶνε ἀνήσυχος καὶ θυμωμένος.

Ἐπιτέλους ποῦ θὰ φθάσουν ; Ἡ μηχανὴ εἰμπορεῖ νὰ κινήται ὥρας, ποῖος ξεῦρε, ἡμέρας ὁλο-κλήρους. Καὶ τότε ;

— Καὶ νὰ συλλογίζωμαι, φω-νάξῃ σταυρώνων τοὺς βραχίονας ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ κυττάζων τοὺς δύο Ἀμερικανούς, οἱ ὅποιοι, ἀπαθέστατοι, εἶχον καλοκαθίσῃ εἰς τὰς καλαμίνας πολυθρόνας

τοῦ δώματος καὶ κατεγίνοντο ἡσύχως εἰς τὸ νὰ στῇρουν σιγαρέττα, — καὶ νὰ συλ-λογίζωμαι, ὅτι ὅλ' αὐτὰ ποῦ μᾶς συμ-βαίνουν, ὀρεῖλονται σὲ σὰς !..

— Σὲ μᾶς ; λέγει ὁ Κούντ ἐκπληκτος.

— Μὴ μοῦ κάμνεται λοιπὸν τοὺς ἀνῆξε-ρους, τώρα ποῦ

ἔγινε, ὅτι ἔγει-νε. Δὲν μπῆκα-τε ἀπὸ τὸ παρά-θυρο τῆς σάλας εἰς τὸ σπῆτι τοῦ γιαντροῦ, τοῦ κυ-ρίου μου ; Μά-θετε λοιπὸν ὅτι ἐγὼ σὰς εἶδα, καὶ μάλιστα... Ἀλλ' ὁ Χάρ-ρυ Τζήνφοκ τὸν ἀναγκαιτίζει διὰ νεύματος καὶ μὲ ὕψος ψυχρὸν καὶ ἐπιβλητικόν, τῷ λέγει :

— Συγγνώ-μην, μίστερ Κα-ρακά, ἀλλὰ πα-ραλογίζεσθε.

— Δὲν ξέρετε τί λέτε ! ἐπικυ-ρῶναι ὁ Κῦρος Κούντ.

— Βεβαίως, ἐξακολουθεῖ ὁ πλοίαρχος, δὲν ἠμποροῦμεν ν' ἀρνηθῶμεν τὴν αὐθαί-ρετον εἰσόδον μας εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ἱατροῦ Ἀβραὰμ Οὐίξων. Ἀρνούμεθα ὅμως ὅτι εἰσῆλθαμεν ἀπὸ παράθυρον. Ὁ ἐντιμος φίλος μου καὶ ἐγὼ σὰς διδομεν περὶ τοῦ-του τὸν λόγον τῆς τιμῆς μας.

Ἐκπληκτος ὁ Νικόλας Καρακάς, τοὺς κυττάζει τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου καὶ ψιθυρίζει :

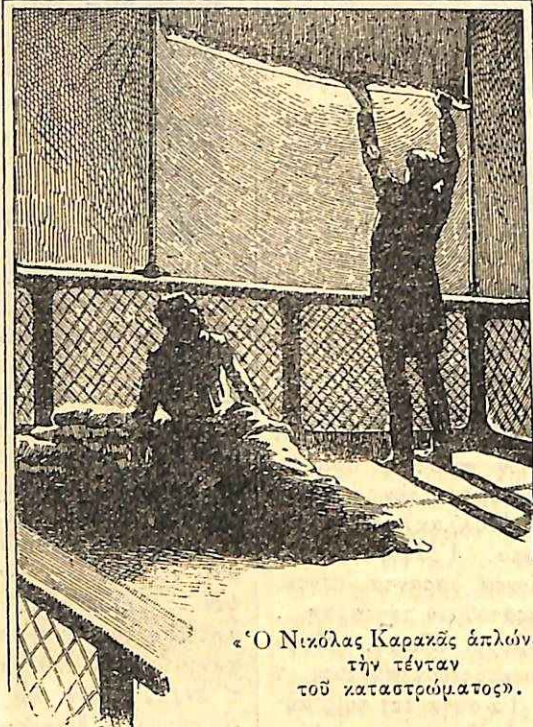
— Μά... .

— Θέλετε νὰ πῆτε ὅτι μᾶς εἶδατε εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ἱατροῦ ; ἀπαντᾷ ὁ Κῦρος Κούντ ἄλλ' αὐτὸ εἶνε φῶς φανερόν καὶ ἀπόδειξις ὅτι εἰμεθα ἐκεῖ, εἶνε τὸ ὅτι εὐρισκόμεθα τώρα ἐδῶ. Εἰσῆλθαμεν ὅμως ὑπερπηδήσαντες τὸν τοῖχον τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ κήπου τοῦ σῖρ Οὐίξων καὶ ἐλκυσθέντες ἀπὸ τοὺς συνεχεῖς πυροβο-λισμούς, οἱ ὅποιοι ἠκούσθησαν τὴν νύ-κτα.

— Ὡστε δὲν μὲ πυροβολήσατε σῆς ; ἀνακράζει ὁ Νικόλας Καρακάς.

— Ἡμεῖς ; ποτὲ ! βεβαιώνει ὁ Κῦρος Κούντ.

— Ὅταν ἠκούσαμεν τοὺς πυροβολι-σμούς, ἐξακολουθεῖ ὁ πλοίαρχος, ἐνομι-σαμεν ὅτι πρόκειται περὶ νυκτερινῆς ἐπι-θέσεως, ἐξελθόντες κακοῦργων, καὶ ἐπειδὴ τὴν στιγμήν ἐκείνην ὁ σῖρ Κούντ καὶ ἐγὼ ἐδειπνοῦσαμεν εἰς τὸ σπῆτι μου, τὸ ὅποιον γειτνιάζει μὲ τὸ σπῆτι τοῦ κυρίου σας, δὲν ἐδίστασαμεν διόλου νὰ ὑπερπηδήσωμεν

«Ὁ Νικόλας Καρακάς ἀπλώνει τὴν τέταν τοῦ καταστροφώματος».

τὸν τοῖχον ποῦ χωρίζει τοὺς δύο κή-πους.

Κατάπληκτος, ὁ Νικόλας Καρακάς ψι-θυρίζει :

— Τότε λοιπὸν διατι-ῆθατε εἰς τὸ μέ-ρος ἀκριβῶς ὅπου εὐρίσκετο αὐτὸ τὸ ἀε-ρόπλάνον ; καὶ διατι ἀνεβήκατε ἐπάνω, ἀντὶ νὰ φθάσετε εἰς τὸ περίπτερον ;

Ὁ Κούντ ἐδήλωσεν ἀδιστακτικῶς :

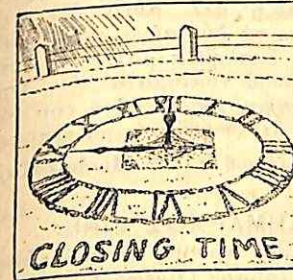
— Διότι, ἀγαπητέ μου κύριε Καρακά, ἐνομιζαμεν ὅτι ἐκεῖ ἦτο τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἱατροῦ Ἀβραὰμ Οὐίξων, τὸν ὁποῖον, ἕνα ὁλόκληρον μῆνα, ἀπὸ τὴν γειτονικὴν μας οἰκίαν, τὴν ὁποίαν ἐνόμιζεν ἀκατοί-κητον, ἐπεβλέπαμεν προσεκτικῶς καὶ ἐ-μαντεύαμεν ὅτι κατεγίνετο εἰς κάποιαν σπουδαίαν ἐφεύρεσιν.

— Πῶς ; τὸ ξεῦρετε ;

— Ναί, τὰ ἡξέυραμεν σχεδὸν ὅλα. Ἀνθρώπος τῆς ἀξίας τοῦ ἱατροῦ Οὐίξων δὲν ἐξαφανίζεται ἀπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ νό-σμου, χωρὶς νὰ σκανδαλίσῃ τοὺς συγ-χρόνους τοῦ ἡ ἀπότομος αὐτῇ ἐξαφάνισις. Ἀὐτὸ συνέβη καὶ εἰς ἡμᾶς. Καὶ ἀπεφα-

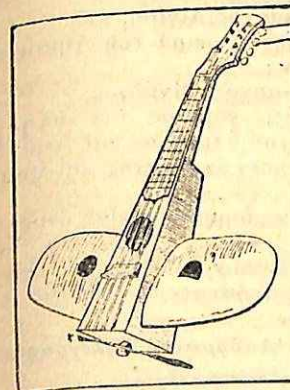
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἄνθινον ὥρολόγι

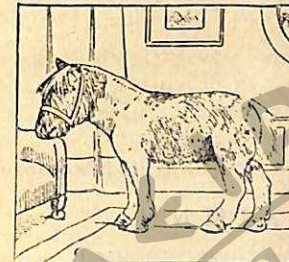
Εἰς ἓν δημό-σιον πάρκον τῆς Βιρμινγκά-μης (Ἀγγλία) ὑπάρχει ἓν ὥ-ρολόγι καμω-μένον ἀπὸ ἄν-θι φωσφορίτου. Οἱ δείκται του εἶνε κινηταί, δείχνουν δὲ εἰς τοὺς ἐπισκέπτας τὴν ὥ-ραν τοῦ κλεισίματος τοῦ πάρκου, ἡ ὁ-ποία ἀλλάζει μὲ τὰς διαφόρους ἐποχὰς.

Μανδολίνον—ἀεροπλάνον

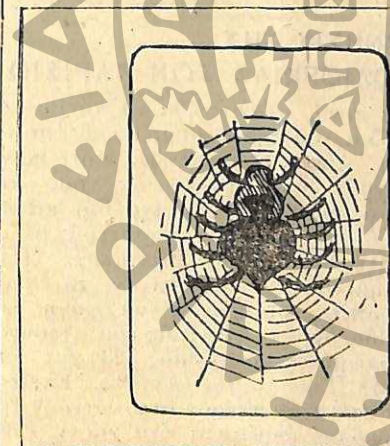
Τὸ περίε-ργον αὐτὸ μαν-δολίνον ἐφευ-ρέθη ὑπὸ τοῦ κ. Γκιμποῦ, ὁργανοποι οὔ ἐν Μασσαλίᾳ. Ἐχει σχῆμα ἀεροςπλάνου καὶ ἀποδίδει ἡχους θαυμα-σίους, κατὰ τὰς διαβεβαιώ-σεις ὅλων ὅσοι ἠμπόρεσαν νὰ τὸ ἀκού-σουν. Ἡ γλυκύτης τῶν ἡχῶν ἐφείλεται εἰς τὴν μυστηριώδη ἀπήχησιν, τὴν ὁποίαν εὐρίσκουν ἐπὶ τῶν πτερύγων τοῦ μανδο-λίνου—ἀεροπλάνου.

Ἄλογον καθαυτὸ κατοικίδιον

Ὁ κ. Οὐ-άλτε Οὐίλλι-αμς ἔχει ἕνα ἄλογον μ' ἕνα μόνον αὐτί. Τὸ περίεργον αὐ-τὸ πόνε εἰς τριγυρίζει εἰς τὸ σπῆτι σάν σκυλί. Ἐχει τρόπους πολὺ... ἀριστο-κρατικούς καὶ εὐχαριστεῖται προπάντων εἰς τὸ σαλόνι, ὅπου εἰσέρχεται χωρὶς καμμίαν στενοχωρίαν. Ἐκεῖ—μέσα τὸ ἐ-φωτογράφησεν ὁ κύριός του.

Καὶ ἄλλο δείγμα

Εἰς προηγούμενον φύλλον σὰς ἐδεί-ξαμεν πῶς εἰμπορεῖτε νὰ συμπληρώσετε

ρωμεν τὰς ὑπηρεσίας μας καὶ ἡναγκά-σθημεν νὰ τὸ ἀναβάλωμεν δι' ἄργότερα.

— Ἡ ἀλήθεια εἶνε, παρατηρεῖ ὁ Κῦ-ρος Κούντ, ὅτι δὲν ἡξέυραμεν ἀκριβῶς εἰς ποίαν θαυμαστὴν ἐφεύρεσιν ὁ ἱατρὸς ἀφίερωνεν ὅλον τοῦ τὸν καιρὸν. Ἠξέυρα-μεν μόνον ὅτι ἐκλείετο συχνὰ εἰς τὸν οἰ-κισκὸν αὐτόν, ὅπου εὐρισκόμεθα ὁλονέν, καὶ ἔμενε ὥρας ὁλοκλήρους. Ἐνομιζα-μεν ὅτι ἦτο τὸ ἐργαστήριόν του, ὅτι ἐκεῖ μέσῃ ἦτο ἡ ἐφεύρεσίς του. Ὅταν λοιπὸν ἠκούσαμεν τοὺς πυροβολισμούς, φρεν-θόντες ὅτι ἡ νυκτερινὴ ἐκείνη ἐπίθεσις ἐ-γένετο μὲ τὸν σκοπὸν νὰρπάσῃ ἀπὸ τὸν σῖρ Οὐίξων ὅχι μόνον τὴν περιουσίαν του ἀλλὰ καὶ τὸ μυστικόν του, τὴν ὑπαρξιν τοῦ ὁποίου καὶ ἄλλοι ἐκτὸς ἡμῶν πιθανὸν νὰ ἐγνώριζαν,—τὸ πρῶτον ποῦ ἐσχέ-φθημεν νὰ κάμωμεν, μόλις εὐρέθημεν εἰς τὸν κήπον τοῦ ἱατροῦ, ἦτο νὰ τρέξω-μεν πρὸς τὸ ὑποτιθέμενον ἐργαστήριόν του διὰ νὰ τῷ δώσωμεν βοήθειαν.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

τὰ χαρτιά τῆς τράπουλας καὶ νὰ τὰ με-ταβάλλετε εἰς εἰκόνας. Ἰδοὺ σήμερον καὶ ἄλλο δείγμα τῆς περιέργου αὐτῆς ζωγραφικῆς : Μὲ μερικὰς συμπληρωμα-τικὰς γραμμὰς, ὁ ἄσσος κούπα μετεμορ-φῶθι εἰς ἀράχνην.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

ΣΕΙ	ΚΡΟ	ΝΟΣ
ΠΟ	ΟΥ	ΔΩΝ
ΝΟΣ	ΡΑ	Α
ΤΗ	ΔΙ	ΦΡΟ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐ-ται ὥστε νὰ σχηματισθοῦν τὰ ἐνόματα τεσσάρων Πλανητῶν.

Δήλωσις : Κάθε συνδρομητής, ἀγοραστής ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀ-θήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὴν λύσιν εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Ἰδρυπιδίου), συνοδεύων τὴν ἀπο-στολὴν, του μὲ μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἕνα δε-κάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ἐνόματα ὁ-λων τῶν λύσεων θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσὸς τὸ ὅποιον θαποτελεσθῇ, θὰ ἐγγρά-φωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν.

Λύσις τοῦ Παιγνίου τοῦ 34ου φ.

Πετρούπλις, Ρώμη, Λονδῖνον, Βε-ρολίνον, Παρίσιαι, Ἀθήναι.

Ίδε τον Ό-
δηγόν του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομή
του, Κεφ Β

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΦΟΡΕΜΑ

Στὴν Λιλή, τὴν μικρὰν ἀδελφὴν μου, εἶχαν χαρίσει μὴν ὥραία κοῦκλα κερένια. Ἡ κοῦκλα ὅμως δὲν εἶχε φόρεμα καὶ ἡ Λιλή ἤλθε σὲ μέ καὶ τὴν ἀδελφὴν μου νὰ μᾶς παρακαλέσῃ νὰ τῆς τὴν ντύσουμε. Ἐγὼ συμβούλιον διὰ νὰ εὐρεθῇ τὸ κατάλληλον διὰ τὴν κοῦκλα φόρεμα, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκατο, διότι δὲν ἐσυμφωνούσαμε οὔτε εἰς τὸ χρῶμα, οὔτε εἰς τὸν τρόπον τοῦ ντυσίματος. Ἡ μὲν τὴν ἤθελε μπεμπέ μὲ ἄσπρο φόρεμα, ἡ ἄλλη κυρία μὲ θαλασσία φορεσιά καὶ ἡ τρίτη μαγεύρισα μὲ σκούφια καὶ ποδίτσα ἄσπρη.

Ἀλλὰ μὲ μᾶς, ἐνῶ κυττάσαμε τὴν κοῦκλα, τὰ μάτια τῆς ἀδελφῆς μου καὶ τὰ δικά μου ἄστραψαν. Τὸ φόρεμα εὐρέθη! Εἶπαμε ἔστιν Λιλή, ὅτι θὰ τὴν κάναμε νεράϊδα μὲ φόρεμα κόκκινον φλογερὸν ὅσον τὸν μεσημεριανὸν ἥλιον καὶ μὲ στέμμα χρυσοκόκκινον. Μὲ μεγάλῃ τῆς χαρᾷ συγκατετέθη καὶ περιέμενε ἀνυπόμονα νὰ ᾗ τὴν νεράϊδα ποῦ τόσες φορές ὅτ' ἀπαρμύδια ἄκουσε ἀλλὰ ποτέ τῆς δὲν εἶδε.

Ἡ κοῦκλα δὲν ἄργησε νὰ γείνῃ νεράϊδα... καὶ ἡ ἀδελφὴ μας μὲ τεντωμένα ἐκπληκτα μάτια ἐκύτταζε τὴν κοῦκλα τῆς ντυμένη μὲ ἕνα φανταστικὸν κόκκινον πέπλο ἀληθινὰ φλογερὸν, φλογερώτερον καὶ αὐτοῦ τοῦ ἡλίου ἀκόμη, καὶ μὲ ἕνα στέμμα πύρινον ποῦ ἔχυνε γύρω μὴ ἄφθονον κόκκινον λάμψιν. Ἀπλώσε τὰ χέρια τῆς νὰ τὴν πάρῃ. — Μὴ! — τῆς φωνάξαμε καὶ ἡ διό, ἡ νεράϊδες δὲν πιάνονται! Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγη ὥρα ἡ κερένια κοῦκλα εἶχε χαθῇ! Ἐ! μὰ νεράϊδα πάλι ἦταν...

Βάρκα τοῦ Κανάρη

ΤΟ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ

Ἰδοὺ τὸ ἀτμόπλοιο, ἐφάνη εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ λιμένος. Οἱ λεμβοῦχοι φωνάζουν καὶ σπεύδουν, ποῖος θὰ πάρῃ τοὺς περισσοτέρους ἐπιβάτας. Οἱ ἄλθοφοροι μεταφέρουν τὰς ἀποσκευὰς καὶ τὸ πᾶν εἶνε φωναί, κακὸ, κίνησις. Τέλος τὸ ἀτμόπλοιο ἀγκυροβολεῖ καὶ οἱ συγγενεὶς ἀνέρχονται καὶ πῖπτουν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ νεοφερμένου των. Τί χαρὰν ποῦ φέρεται τὸ ἀτμόπλοιο!...

Ὀλίγον καὶ ὀλίγον ὅμως ὁ θόρυβος καταπαύει καὶ γίνεται σχετικὴ ἡσυχία. Μία λέμβος φέρει ἐπὶ τοῦ πλοίου μερικὰ πρόσωπα. Εἶνε μία οἰκογένεια, ἥτις συνοδεύει τὸν προσφιλεῖ τῆς υἱὸν ἀναχωροῦντα μακρὰν. Τὸ ἀτμόπλοιο τέλος σφύριζει διὰ τελευταίαν φοράν. Οἱ συγγενεὶς φιλοῦν τὸν νέον καὶ ἀπομακρύνονται τοῦ πλοίου διὰ τῆς λέμβου, χαιρετῶντες αὐτὸν διὰ τὸν μανδηλιὸν των. Τὸ ἀτμόπλοιο ἐφυγε, ἡ κίνησις καὶ ὁ θόρυβος ἔπαυσαν καὶ μόνον ἡ λύπη μένει εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἀπεχαιρέτησαν τὸ προσφιλεῖ των ὄν...

Μικρὸς Ἦρω

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

Τὸ φεγγάρι φωτεῖνὸν εἰς τὸν αἴθριο οὐρανὸν μοναχὸν τοῦ περπατεῖ καὶ γελᾷ τὸ κάθε τι.

Σάν, ὅσον οὐρανὸν, φανέρι δίνει χρώματα καὶ χάρι στὴ νυκτὶ τὴν σκοτεινὴν μὲ ἀκτῖνα λαμπρῆ.

Ὡ! φεγγάρι φωτεῖνόν, ποῦ στὸν αἴθριο οὐρανὸν περπατεῖ καὶ λαμπυρίζεις καὶ ὁ σὴ θάλασσα γυαλίζει.

Πῶς κ' ἐγὼ ἐπιθυμοῦσα σάν καὶ σὲ ὅσον οὐρανὸν τὴν γῆν ὅλην νὰ φωτίσω κ' ὅ,τι εἶνε σκοτεινόν!

Εἰς τὸν δυστυχὴ νὰ γίνω ἀδελφὸς νυκτερινός, κ' ἀπ' τὸν οὐρανὸν νὰ χύνω στὴν ψυχὴν τοῦ ἐλπίδα, ρῶς.

Κι' ὅταν μόνος εἰς τὰ ἔξανα μὲ κανένα δὲν μιλεῖ, νύχην σύντροφον ἐμένα ποῦ μὲ ἔχει ἀπὸ παιδί.

Δοξασμένο Εἰκοσιένα

ΛΙΜΝΗ

Βουβὰ τῆς λίμνης τὰ νερά,
Βουβὰ καὶ νεκρωμένα
Θαρρεῖς πῶς εἰς τὰ βάθη των
Νεκροὺς ἔχουν κλεισμένα.

Ἀκίνητα καὶ ἥρεμα
Χωρὶς κανένα κύμα,
Σοῦ φαίνονταν ἀπὸ μακριὰ
Ὡσάν μεγάλο μνημεῖον.

Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ἐνα πρωί, ὅταν ἐπῆγα νὰ ποτίσω τὰ λουλούδια τοῦ κήπου μου, ἦρθε ἕνα περιστέρι. Αὐτὸ μ' ἐξέπληξε, διότι κοινὰ περιστέρια δὲν ἐστέκοντο εἰς τοὺς κήπους καὶ ἔως τώρα δὲν εἶχα ἰδῇ κανέν. Τοῦτο ἦτο ταχυδρόμος περιστέρα, μὲ ἄσπρα πτερὰ καὶ ῥάμφος μεγάλον. Ἦτο ἐξηντηλέμενον ἀπὸ τὴν πείναν, τὸ ἔφερα εἰς τὸ σπῆτι, τοῦ ἔδωσα νὰ φάγῃ καὶ τότε εἶδα ὅτι ἐπὶ τῆς μῆκος τὸν πτέρυγος ἦτο τυπωμένος ὁ ἀριθμὸς 523 καὶ παρακάτω: Ἐταιρεία τῆς Ἑλπίδος. Ἐπειτα, ὑπὸ τὰ πτερά, ἐν πτερὸν στερεώτερον τοῦ ἄλλου, ὅπου ἐκρέματο ἕνα χαρτὶ κλεισμένον καὶ σφραγισμένον.

Εἶχα συλλάβῃ πραγματικῶς μίαν ἀγγελιαφόρον περιστέρα! Ἦρχετο ἀρὰ γε ἀπὸ τὸ πολιορκημένον Παρίσι ἢ ἀπὸ τῆς

ἐπαρχίας; Ἐφερε τὴν νίκην ἢ τὸν θάνατον; Τὸ ἐκύτταξα μὲ ἀδάμαστον περιέργειαν. Ἀλλὰ δὲν ἐτόλμησα νανοῖσω τὸ γράμμα Ἀφ' οὗ τοῦ περιστέρου ἐλεύθερον εἰς τὸ δωμάτιον καὶ αὐτὸ ἐπέταξε πρὸς τὸ παράθυρον κ' ἐκτύπησεν ἔπανελημμένως τὸ γυαλί. Ἀνοῖξα τὸ παράθυρον καὶ ἔβαλα τὸ πτηνὸν εἰς τὸ βάθρον. Ἐκεῖνο τότε ἐστάθη μίαν στιγμὴν, ἐγύρισε κατ' ὄλας τὰς δευθύνσεις καὶ ἔπειτα ἐπέταξε. Ὑψώθη κατάλευκον κ' ἔλαβε τὴν δευθύνσιν τὸν Παρισιώων.

Ἀχ, ἂς μπορούσα νὰ πάρω τὸν ἴδιον δρόμον!

(Alphonse Daudet)

Μυστικὸς

Ο ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΟΣ

Κάποιος διάσημος ταχυδακτυλουργός, εὐρισκόμενος ποτὲ εἰς τὸ Ἀλγέριον, ἐπλησίασεν ἕνα Ἀραβὸν πωλητὴν αὐγῶν καὶ τὸν ἠρώτησε πόσον τὰ ἐπώλει. Πέντε λεπτὰ τὸ ἕνα, τῷ λέγει ὁ Ἀραβ. Πολὺ ἐφθνήα εἶνε, λέγει ὁ ταχυδακτυλουργός, καὶ ἀγοράσας δύο, τὰ ἐπλήρωσε πρὸς 25 λεπτὰ. Ὁ Ἀραβ τότε ἤρχισε νὰ τὸν περιπαίξῃ ἀλλ' αὐτὸς δὲν χάνει καιρὸν, σπάζει τὰ δύο αὐγὰ καὶ βγάζει ἐμπρὸς εἰς τὰ ἐκπληκτα μάτια τοῦ πωλητοῦ, δύο χρυσὰ νομίσματα. Ὁ Ἀραβ σπάζει τότε καὶ αὐτὸς τὰ αὐγὰ του ὅλα, ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι δὲν εἶδε μέσα τίποτε...

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

Δωδωναῖος

Ο κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΙΝΕ...

Πλησίον τοῦ Ἀργους ὑπῆρχε δῆμος καλούμενος «δῆμος Οἰνεῶνος», τοῦ ὁποῦ τοῦ ὀνομα μετεβλήθη ἔνεκα τοῦ ἐξῆς περιστατικοῦ.

Ἐγένετο εἰς τὰ ἀνάκτορα κάποιον ἑορτὴν εἰς ἣν ὤφειλον νὰ παρουσιασθῶσιν ὅλοι οἱ δήμαρχοι τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἔκαμε τὰς συστάσεις εἰς τὸν βασιλέα οὕτως:

— Ὁ κ. Δήμαρχος Πατρῶν.

— Ὁ κ. δήμαρχος Αἰγίου, κτλ.

Ἀμα ἐφθασεν ἡ σειρά τοῦ Δημάρχου Οἰνεῶνος εἰπεν:

— Ὁ κ. δήμαρχος Οἰνεῶνος.

Ὁ βασιλεὺς, νομίσας ὅτι ὑπῆρχεν ἔχθρα μετὰ τὸν ὑπουργὸν καὶ τοῦ δημάρχου, ἠρώτησεν ἐκπληκτὸς καὶ θυμωμένος:

— Διὰ τί ὁ κ. δήμαρχος εἶνε ὄνος, κ. ὑπουργέ;

Ἐδόθησαν λοιπὸν αἱ δέουσαι ἐξηγήσεις ὑπὸ τοὺς ἀκαρτῆτους γέλωτας τῶν παρισταμένων.

Ἀσύρματος Τηλέγραφος

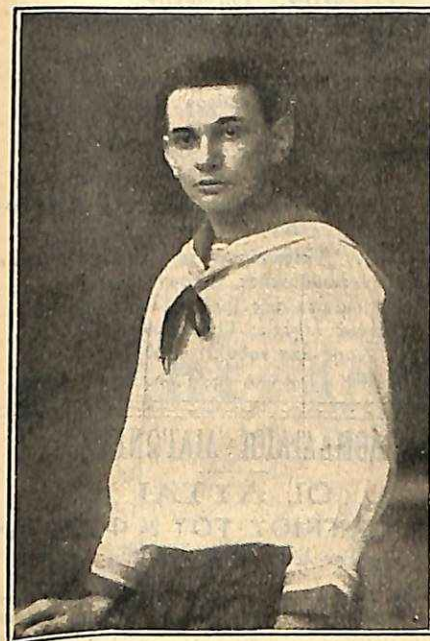
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ μικρὸς Γεώργιος πρὸς τὴν ἀδελφὴν του Καίτην ποῦ τὸν μαλώνει:

— Εἰς σὺν-σὺν ὅα μὲ αὐτοκτονήσῃς μὲ τὰ μαλώματά σου!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κραυγῆς Νίκης

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΚΙΝΔΥΝΗΣ (ἐν Ἀθήναις)

Βραβεύει ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον

Βυζαντινὸς Ἀετός

Εἰς τὸν 123ον Διαγωνιστὸν πρὸς Σύνθετον

Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

[Ίδε Διάπλαιν ἐ. ἑ. σελ. 213].

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 127^{ος}

Λύσεις Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐξ ὧν θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὰ φυλλάδια τῆς «Διαπλάσεως» τῶν μηνῶν Αὐγούστου, Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου 1911.

Μία προσθήκη εἰς τοὺς ὅρους

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ὁ νέος 127ος Διαγωνισμὸς πρὸς εὐρεσίν των Λύσεων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων δὲν ἐπετρέπετο ἄλλοτε νὰ λαμβάνουν μέρος (δωρεάν), παρὰ μόνον συνδρομηταὶ καὶ ἀδελφοὶ των, ἔχοντες ἐγκεκριμένον ψευδώνυμον.

Ἀλλ' εἰς τὸν σημερινὸν Διαγωνισμὸν ὅπως ἔγινε καὶ εἰς τὸν προηγούμενον, ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν μέρος, ἐκτὸς αὐτῶν, καὶ οἱ λοιποὶ συνδρομηταὶ καὶ τιδελύχων των, οἱ μὴ ἔχοντες ψευδώνυμον, ὑπὸ τὸν ὅρον μόνον ὅτι αὐτοὶ πρέπει νὰ συνοδεύουν κάθε των λύσασαρον μὲ ἐνδεκάλεπτον γραμματοσχημον.

Ἐπίσης καὶ οἱ ἀγορασταὶ εἰσπορῶν νὰ λάβουν μέρος, συνοδεύοντες κάθε των λύσασαρον μὲ γραμματοσχημον εἰκοσάλεπτον.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν ἀπὸ τὸ Γραφεῖον μου πρῶτα νὰ προμηθευθῶν ἀπὸ τὸ Γραφεῖον μου τὸν ἀπαιτούμενον Χάρτην των Λύσεων.

Τοὺς λοιποὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ εὐρίσκει ἐν ἐκτῇ τῇ τῇ «Ὁδηγῶν τοῦ Συνδρόμου» (Κεφ. Δ') Βραβεῖα δὲ ὁ ἀπονεμηθῶν τὰ ὀρισμένα διὰ τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς, τὰ ὅποια βλέπετε ἐπίσης εἰς τὸν «Ὁδηγόν» (Κεφ. Σ').

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἀθήναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 2 Αὐγούστου 1911

ΧΑΙΡΩ πολὺ, Μυτιληναῖο Πρωτοπαλλήκαρο, ποῦ σοῦ ἐφυγεν ὁ διαταγμὸς καὶ ἀπεφάσισεν νὰ γνωρισθῇ καλλιτέρας. Ἀπὸ σήμερον, βλέπεις, ἀρχίζει ὁ νέος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων, ὥστε ἐτοιμάσου νὰ βραβεύῃς! Ἀληθεῖς, ἡ ἀγαπητὴ μου Κερκυραϊκὴ Ἀἰὶρα ἀμφιβάλλει ἀκόμη ἂν τὴν ἀγαπᾷ; Καὶ ὅστερ' ἀπὸ τὴν καταπληκτικὴν ἐνέργειαν ποῦ καταβάλλει διὰ τὸ ζεσπάζωμα; Περιέργων!

Αἱ λύσεις σου, Κορηκοπούλα, ἐλήφθον. Δὲν τὸ πιστεύω, ὅτι ἅμα ζήτη καὶ εἶνε ἕνα πρᾶγμα, δὲν τὸ εὐρίσκει. Τότε ὅλα ἐπρεπε νὰ τ' ἀφίνωμεν εἰς τὴν τύχην. Naί, ὅα προκηρυχθῶν προσεγγίς καὶ ἄλλοι πολλοὶ διαγωνισμοί, ὥστε φύλαξε τὴν ὁρεξί σου.

Τὸ ἐμάντευσε, Μικρὸ Ἦρω, τώρα τὸ καλοκαίρι, μὲ τὴν πολλὴν ζέσση, ἡ ἐργασία δὲν γίνεται τόσον κανονικῶς ὅσον τὸν χειμῶνα. Φαντάσου τοὺς συνεργάτας μου νὰ γράφουν μέσα εἰς ἕνα φουρνόν!... Δι' αὐτὸ κάπου-κάπου τὸ φύλλον ἀργεῖ νὰ τυπωθῇ καὶ δὲν προφθάει τὸ τακτικὸν ταχυδρομεῖον. Ὅσον διὰ τὴν Συλλογὴν σου, ἔχε ὑπομονήν. Δὲν μὲ λυπᾷσαι νὰ ψάξω τώρα διακόσας συλλογὰς διὰ νὰ σοῦ πῶ ἂν ἐλήφθῃ; Ὅα τὸ μᾶθῃς!

Μὰ καὶ σύ, Ζαρίνη, ἐπέρασες ἀπὸ τὰς Ἀθῶνας καὶ δὲν ἤλθες νὰ μ' ἐπισκεφθῇς; Τί ἀμείλια! Ὅα ἔλεγα ὅτι δὲν μαγαπάς, ἂν ἡ θερμὴ ἐπιστολή, τὴν ὅποιαν ἔλαβες καιρὸν νὰ μοῦ γράψῃς μέσα στίς χαρὲς καὶ στὰ παιγνίδια σου, δὲν μ' ἐπληροφῶρει περὶ τοῦ ἐναντίου.

Δαγνοστεφῆς Νίκη, μοῦ ἀρέσει καλλιτέρα τὸ ψευδώνυμον ποῦ ἔχεις, ἀπὸ ἐκεῖνο ποῦ ὀλέεις νὰ πάρῃς. Εἰς ὅλας σου τὰς ἐρωτήσεις ἀπαντῶ naί. Ὅστε καὶ ἄλλας τόσας ἡμπορούσες νὰ μοῦ κάμῃς, χωρὶς φύδον νὰ μὲ ζαλίσῃς.

Χαριτωμένη ἡ ἐπιστολή σου, Ἰρις. Ἀλλὰ τί νὰ σοῦ ἀπαντήσω; ὅσα γράφεις ἀπάνω, τὰναίρει; ἀπὸ κάτω. Ἀλλὰ δὲν πειράζει ἀφοῦ ἤθελες νὰ μοῦ δείξῃς τὸν τρόπον ποῦ σκέπτεσαι. Καλὸ κ' αὐτό.

Νὰ καὶ μὴ πληροφορία διὰ τὸν ἐρωτήσαντα ποῖοι εἶνε οἱ μεγαλήτεροί μου συνδρομηταί. Τὸ παλαιὸν ἀγαπητὸν μου Ταπεινὸν Γιασεμί, ποῦ τώρα εἶνε ἐτοιμὸν νὰ εὐσθῇ διδακτορικὰς ἐξετάσεις εἰς τὴν Νομικὴν, μοῦ γράφει σήμερον, ὅτι εἶνε ἐτὼν 24 1/2 — ἀν' ἀγάπην!

Τί εἶχε πάλιν ὁ Ὀνειροπόλος Μεγάλος Ἑλλάδος! Τὸν ἔπιασε ὁ διδάσκαλός του νὰ μὲ διαδόξῃ εἰς τὴν μελέτην καὶ ἀπὸ τότε, ὥς τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἀπηγόρευσε νὰ μὲ διαδόξῃ καὶ εἰς οἰανδήποτε ἄλλην ὥραν! Αὐτὸ ὅμως τὸν ὠφέλησε, διότι ἤρπτευσεν μετὰ 40 μαθητῶν. Βῆγέ του!

Πολὺ μ' εὐχαρίστησεν ἡ ἐπιστολή σου, Ἀντοκράτορος τοῦ Βυζαντίου, μὲ τὴν περιγραφὴν τῆς ἐξομότης σου ζωῆς. Μπάνι, ἐκδορμὲς μὲ τὴν βάρκα, περὶπατο καὶ... τόμοι Διαπλάσεως. Πολὺ ὥρα. Μόνον ποῦ δὲν σοῦ φέρουν ἀπὸ τὴν Πόλιν τὰ φυλλάδιον πρὸς γράφω. Μὰ μπορεῖ κανείς νὰ τὰ ἔχῃ ὅλα;

Ἀσύρματος Τηλέγραφος, ὁ φίλος σου Γ. ἐνεγράφει καὶ σ' εὐχαρίστη. Εἰπέ του ὅτι τὸ ψευδώνυμον ποῦ θέλει, εἶνε ἐλεύθερον. Ἀλλὰ πρέπει νὰ στείλῃ 1 δραχμὴν διὰ νὰ τοῦ τὸ ἐγκρίνω.

Ἐἴσαι ὁ σωτήρ μου αὐτὴ τὴν ἐποχὴ — μοῦ γράφει ἡ καλὴ μου φίλη Μαῖρα Μαῖρα — περὶ ὧρες ἀμέτρητες μαζὶ σου καὶ ἐπασχολοῦμαι εὐχάριστα. Αὐτὸ μὲ κολακεύει πάρα πολὺ!

Ἡ Ταγμαρχία ἐπῆρεν ἀπολυτήριον Γυμνα-

σίον καὶ τώρα ἐτοιμάζεται ἀναγλῶν τὰς βαθμίδας τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ὡς φοιτήτρια. Ὁρμὰ λοιπὸν συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς ὑπὲρ ἐπιτυχίας. Αἱ παραγγελίαι τῆς ἐξετελέσθησαν.

Ἡ Κραυγὴ τῆς Πατρίδος ἔκαμε πέντε μῆνες νὰ μοῦ γράφῃ. Καὶ ὅχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ ἤλθε καὶ εἰς τὰς Ἀθῶνας χωρὶς νὰ μ' ἐπισκεφθῇ. Μπορὶ ὅμως νὰ μὴ τὴν συγχωρήσω δι' ὅλα, ὅστερ' ἀπὸ τὸ ὥραϊον, τὸ εἰλικρινές, τὸ συγκινητικὸν γράμμα ποῦ μοῦ γράφει σήμερον:

Naί, Πλοίαρχε Νέμε, ὁ κ. Φαίδων ἔδωσε φέτος δύο νέα του ἔργα: μὴ μόνονπρακτικὴ τραγωδία «Ὑψοσάδα», καὶ μὴ τριπρακτικὴ κομωδία τὸ «Χερουβείμ». Τὸ περιοδικὸν μας ὅμως δὲν εἶνε κατάλληλον διὰ θεατρικὰς κρίσεις καὶ δι' αὐτὸ δὲν εἶδε νὰ γίνεταί λόγος δι' αὐτά. Ἄλλο εἶνε τὰ ἀστεία τῶν Ἐπιθεωρήσεων, ποῦ σὰς τὰ γράφει κάποτε ὁ ἴδιος... κατ' ἐκλογὴν.

Εὐχόμεθα περαστικῶς, Ὀμηρίδας. Ποτέ μου δὲν θὰ ξεγᾶσω ὅτι ὅταν ὁ ἰατρός, γὰ τὰ μάτια σου, σ' ἔβαλε εἰς σκοτεινὸν ὄλακρον μὲ μαῦρα γυαλὰ καὶ σοῦ ἀπηγόρευσε κάθε ἐργασίαν, σὺ δὲν παρέλειψες νὰ μοῦ γράψῃς, χρησιμοποιοῦσα μίαν καλὴν σου φίλην ὡς γραμματέα. Νὰ ἀγάπη!

Ναυτάκι τῆς Χαλκίδος, ἡ ἐπιστολή σου μαρτυρεῖ τὴν εἰλικρινή σου μετάνοιαν. Ἀσπρόνησέ τα ὅλα καὶ μὴ κλαῖς. Αὐτὸ θὰ σοῦ γίνῃ μάθημα καὶ εἶμαι βεβαία ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς χαμμίαν ἀφορμὴν παραπόνου δὲν θὰ δώσῃς οὔτε εἰς ἐμὲ οὔτε εἰς ἄλλον. Διότι ἡ εὐαισθησία σου σημαίνει ὅτι εἶσαι καλὸ παιδί καὶ σὲ παρῆγγα.

Ὁραῖας ἐπιστολάς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς: Ἀσύρματος Τηλέγραφος, Τριελλόπουλος τῆς Κερκυρας, Ἐξορίστους Ἀθῶν, Δούλη Ἠπειρος, Ροδοπαῖα Ἑλληνοπούλα, Ἰδιότροπος Σανθούλα, Πριγκίπισσα τῆς Ἐρείκης καὶ Βασιλεῖς τῶν Βαλκανίων.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Πλημυρία πάλιν ἀπὸ πεζὰ καὶ ποιήματα διὰ τὴν Σ. Σ. Σ. Ἀδύνατον λοιπὸν νὰναφῇ τοὺς τίτλους καὶ ἀρκουμαὶ νὰ εἰπω ὅτι:

Ἐγκρίνονται: διάφορα ἔργα ποῦ μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα οἱ ἐξῆς: Ἀρσένος τῆς Προῖας, Ἐντεννέμενη Σκινυρόπαι, Ἀθανάσιος Διάκος, Βασιλεῖς τῶν Βαλκανίων, Ροδοπαῖα Ἑλληνοπούλα, Ἀδελφὸς Στέφανος, Μικρὸς Ἦρω, Ἐλευθέριος Ἠπειρώτης, Ἐξορίστους Βασιλῆς, Δωδωναῖος, Ἑλλάδα Ὀνειρομένη, Θαλασσία Νύμφη, Ἐραρινὴ Προῖα, Τριελλὴ Νεότης, Ὁραῖα Ἑλλάς, Πολικὸς Ἀστήρ, Ἰρις, Ὀνειροπόλος Μεγάλος Ἑλλάδος, Δαγνοστεφῆς Νίκη, Μαϊανδρος, Κυνηγὸς τῆς Ἐορῆς, Μικαῖλα καὶ Παμφῶς.

Τί νὰ σὰς κάμω, παιδιά μου; Ὅσα κληρωθῶν καὶ χωροῦν, θὰ τὰ δημοσιεύσω.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Ἀντικὸς Ὀδρανός, α. (Τ.Ζ.Σ.) Καρποφό

νάρη, Κάσιον 'Επιδρομέα, Λουδοβίκον ΙΖ', Ζαρίνην, Γενναίον 'Ελληνίδα, Δούκιον του Δάνταιν' — ο 'Αττικός Οὐρανός (0) με Λευκὴν Θεῖν, Σενιευμένην Σικιννόπαιδα, Πλοίαρχον Νέμον.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Λουδοβίκον ΙΖ' (χάρτην λύσεων ἔσται-λα) 'Απόστ. Ι. Μπαζ. (ώραίο τὸ πρῶτον γραμματάκι σου· διατὶ δὲν βάζεις καὶ ψευδώνυμον νὰ μὴ γράφῃς τακτικά;) Στέφανον Δάφνης (ὅλα ἐλήφθησαν) 'Αττικὸν Οὐρανὸν (αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν) Αὔραν τοῦ Εὐρίπου (ἔλαβα, εὐχαριστῶ· λυσισχάρτον ἔστειλα) Εἰρήν Ζακυνθία (ἔχει καλῶς) Θεοειδῆ 'Αλέξανδρον (χάρω πὺ ἔγινες καλὰ· ὥραία τὸ λέγεις: ἂν δὲν εὐρὴ κανεῖς τὸ χειρότερον, δὲν ἐκτιμᾷ τὸ καλλίτερον) Πολικὸν 'Αστέρα (σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις· ὁ περὶ οὗ ἐρω-τῆς δὲν ἔχει ψευδώνυμον) 'Ωραίαν 'Ελλάδα (ἤνοιξα τὴν ἐπιστολήν σου ἀφοῦ ἐξηντλήθη ὁ διαθέσιμος χώρος τῶν ἐκτενῶν ἀπαντήσεων· ἂν δὲν εἶδες τὴν εἰςφορὰν σου εἰς τὰ μέγρι τοῦδε δημοσιευθέντα Δελτία, σημαίνει ὅτι δὲν ἐλήφθη) Τρελλὴ Νειότης (ἔχεις δίκιο, κ' ἐγὼ δὲν εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη, ἀλλὰ τὸ κάμνω πρὸς ἐνθάρρυνσιν καὶ ἐλλείψει καλλιτέρων· ἡ ἐπιστολή σου κάπου θὰ δημοσιευθῇ) 'Ωραίαν 'Αμαζόνα (μοῦ ἤρεσε· στείλε μου καὶ ἄλλα) 'Αλέξανδρον Μαυροκορδοῦ (διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς) 'Εαρινὴν Πρωίαν (καλὴν δια-σκέδασιν καὶ περιμένω τὰς ἐντυπώσεις σου) 'Αλκαῖον (ἐλήφθησαν) Λουλοῦδι τοῦ Φθινο-πώρου (ἔχει καλῶς· εὐχαριστῶ) Κυριόπουλο (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα) 'Οδυσ-σεά 'Ανδροῦστον (ποῶς γραμματόσημα ἔχει ἡ συλλογὴ σου;) 'Ελευθερον 'Ελληνα (ἔχεις ἄ-δικον, διότι αἱ προθεσμιαὶ εἶνε δι' ὅλους ἀνε-ξαιρέτως μεθαύριον, ὅταν θὰ προκηρυχθῇ ὁ νέος Διαγωνισμός πρὸς σύνθεσιν 'Ασκήσεων, δὲν εἰμυρισθὲν νὰ λάβῃς μέρος; ἔχει λοιπὸν ὑπο-μονήν) 'Ελευθερον 'Ηπειρώτην (βραβεῖον ἔστειλα) 'Αγγελιαφόρον 'Ερμῆν (εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἔκτακτον δελτάριον) Πόθον τῆς Κρή-της (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Ι. Μ. Λομ. (χειρο-γραφον ἔστειλα, διεύθυνσιν ἤλλαξα) 'Αψε-Σβῦσε (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) 'Αθανάσιον Διά-κον (ναί) Λευκὸν Λείριον (ναί) Παμφῶς (κί' ἐγὼ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ τὸ ἀλλάξῃς) Δρό-σον τῆς Πρωίας κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 2αν Αὐγούστου, θάπαντῶ εἰς τὸ προσεχές.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Η ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ ἰδρυθεῖσα πρὸ ἑξαετίας πρὸς καταπο-λέμῃσιν τῶν προπαγανδικῶν Σχολῶν, εἶνε ἡ μόνη ἐν Ἑλλάδι Σχολή, ἐν τῇ ὁποίᾳ παραλλή-λως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν μόρφωσιν καὶ παι-δευσιν καταρτίζονται οἱ Ἑλληνόπαιδες τε-λείως εἰς τὰς ξένας γλώσσας. Κανονισμός καὶ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα ἀποστέλλεται τῷ αἰ-τούντι.

Ἀπευθυντέον: Διεύθυνσιν Ἑλληνογαλ-λικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, Ἀθήνας.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μετ' οἰκοτροφείου

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ζητήσατε δι' ἐπιστολικὸν δελτάριον τὸ ἄρι-ἐκδοθὲν πρωτότυπον, ἀνακαινιστικὸν καὶ πλου-σίον εἰς μεταρρυθμίσεις πρόγραμμα τοῦ ὀγδόου Σχολικοῦ ἔτους, μετὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Οἰκο-τροφείου καὶ τοῦ πίνακος τῶν περιεχομένων τῶν Συγγραμμάτων τῆς Σχολῆς (*Εγκυκλοπαιδείας, *Εμπορικῆς Μορφῆς Α' καὶ Β' Βαθμίδος, Τόμ. 4 καὶ τοῦ *Εμπορίου Τόμ. 3.) ὁδὸς Νόταρε, 68 — Πειραιῶς.

Βασίλειον Μεγαλοιδεατῶν.—Διορίζεται ὁ Δάφνης Στέφανος ναύαρχος τοῦ Βασιλ. Ναυτικοῦ, ἀπονέμεται δ' αὐτῷ τὸ παράσημον τοῦ οἴκου τῶν Μεγαλοιδεατῶν. Παρακαλοῦ-μεν τοὺς καλαιοιήτους ψηφοφόρους νὰ ψηφί-σωσιν ἐν τῷ προσεχῇ δημοψηφίσματι τὰ ὑπέ-ρογα ψευδῶν:—'Ελλάδα 'Ονειρεμένη, Δάφνης Στέφανος, Πατρίδα 'Ονειρεμένη.

Επιθυμῶ ἀνταλλαγὴν δελταρίων εἰκονογρα-φημένων. Προτιμῶ καλλονὰς καὶ θα-λασσογραφίας. Διεύθυνσις: Δνίδα Ἀργυρῇν Α. Σπουργίτου, Τράπεζαν Ἀθηνῶν, Σύρον.

ΚΥΑΝΟΥΝ ΚΟΜΜΑ

Ἀποτελέσματα διαγωνισμοῦ 29ου φύλλου: Γενομένης τῆς κρίσεως ἐδραβεύθη διὰ 10 δελ-ταρίων ἡ ἐν Κερκύρᾳ Ἐπιτάφιος Πλειάς. Διὰ δὲ τοῦ ὑπολοίπου ἐνεγγράφη εἰς ἄπορος διὰ μίαν τριμηνίαν.—Διωρίσθησαν ἀντιπρό-σωποι Ναυπλίου, Ἀθηνῶν, Κερκύρας, Μεσο-λογγίου κτλ. Ζητοῦνται καὶ ὅλων τῶν ἄλλων πόλεων. Σπεύσατε! Ἀπευθυντέον: André Arapis, Janina.—Ὁ Πρόεδρος Δωδωναῖος.

Ανταλάσσω Μ. Μυστικά ἐντὸς Αὐγούστου (Νικήταν Κ. Ψαρόν τελειόφοιτον Νο-μικῆς, ὁδὸς Μεταξὺ 9 Ἀθηνῶν).—**Ταπεινὸ Γίασμι.** (ΙΑ', 113)

Λιγὴ Μαρκοπούλου, συγγραφήτρια δι' ἐπι-τυχίαν μεταφράσεως. Ἄν σου σώθηκε ἡ μελάνη, θέλεις νὰ σοὺ στείλῃ;—**Οὐράνα.**

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Διαγων. Δύσεων Αὐγούστου—Νοεμβρίου

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἐγκυκλομένον διὰ τὸ 1911 συνδρομηταὶ ἢ ἀδελφοὶ συνδρο-μητῶν, δύναται νὰ συμμετάσχουν τοῦ δια-γωνισμοῦ τούτου τῶν Δύσεων ΔΩΡΕΑΝ.

Πάντες οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ ἐσωκλείουν διὰ τὰς λύσεις τῶν ἐκαστοῦ φυλλαδίου,—ὅσαι-δήποτε καὶ ἂν εἶνε,—γραμματόσημον ἀποφρά-γιστον 10 λεπτῶν οἱ συνδρομηταὶ καὶ ταδελ-φια τῶν, καὶ 20 λεπτῶν οἱ κατὰ φύλλον ἀγο-ρασταί, ἄλλως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ λύσεις τῶν.

Ο χάρτης τῶν λύσεων ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ μόνον δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις τῶν πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεί-ται ἐν τῷ Γραφεῖ μὲν εἰς φακέλλους, ὅν ἔ-καστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιματὰ φ. Ι. Αἱ λύσεις τοῦ παρόντος φύλλου εἶνε δεκταὶ ἀπανταχόθεν μέχρι τῆς 15ης Σεπτεμβρίου, πέραν δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, μόνον ἐάν ληφθῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν γίνονται δεκταί.

Τοὺς λοιποὺς ὁροὺς, βραβεῖα κτλ. ἴδε εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, Κεφ. Δ' καὶ ε', φύλλον πρῶτον β. ε. Ὁ Ὁδηγὸς στέλλεται εἰς πάντα αἰτούντι.

350. Δεξιόγραφος

Τὴν νῆσον τὴν ἡρωϊκὴν
'Σ ἐπίρρημα πλησιάζω,
Καὶ ἐνὰ τῶν τριάνοντα
Τυράνων παρουσιάζω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰδεώδους

351. Μεταγραμματισμός

Βγάλε Κάππα, βγάλε Θῆτα,
Καὶ ὅα ἰδῇς, ὦ φίλε λῦτα,
'Απὸ ἐν πτηνὸν ὠσαύτον
Μίαν νῆσον εἰς Αἴγατον.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀρτινῆς

352. Στοιχειοτονόγραφος

Εἶμαι πόλις τῆς Γαλλίας.
Ἦν τὸν τόνον ἀναιδῆς
Καὶ μοῦ ἀλλάξῃς τὸ κεφάλι,
Μετὰ πάσης εὐκολίας
Κατοικίδιον τι ζῶν
'Εμπροστά σου θὰ προσβάλῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Εὐτυχοῦς Ψαρά

353. Δημῶδες Αἶνιγμα

Μακρὺς μακρὺς καλόγερος
Κουρσοῦμια φορτωμένος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φιλοπάτριδος Ἰωνος

354. Τρίγωνον

* * * * * = Ἀρχαία θεὰ
* * * * * = Πολύχηρ τῆς Γραφῆς
* * * * * = Ἐπίρρημα τύπου
* * * * * = Ἄρθρον
* * * * * = Ἄρθρον

Καθέτως καὶ ὁριζοντίως τὰ αὐτὰ.

Ἐστάλη ὑπὸ Ὀλγας Κιτσιούνη

355. Κεκρυμμένον καὶ Ἀντεστραμμένον Κυβόλεξον

- 1.—Ὁ Μ. Ἀλέξανδρος εἰς τὴν ἐν Γρανικῷ μάχην ἐκινδύνευσεν νὰ φονευθῇ.
- 2.—Τὰ γρόμματα τῆς ἱριδος εἶνε ἑπτὰ.
- 3.—Ἡ Κίνα λέγεται Οὐράνιον Κράτος.
- 4.—Ὁ Ἀρης ἀκτινοβολεῖ ἐρυθρός.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γλυκείας Ἑλπίδος

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 34 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 289]

ΑΘΗΝΩΝ: Λουκάς Κ. Συνέσιος, Παρασκευὴ Στ. Ματαρᾶ, Χαρ. Σούλης, Μαρίνα Λάμπρου, Ἀνδ. Δρίτσας, Νίνα Πάνου, Ἐλένη Α. Κολοτού-ρου, Εὐγενία Λιμπαδαρίου, Μάκος Γάκης, Στ. Ε. Ζάχος, Παναγ. Ε. Ζάχος, Δημητ. Ἄλ. Πετρά-λης, Εὐθυδίκη Κωνσταντακοπούλου, Ἀναστα-σία Κωνσταντακοπούλου, Καίτη Ν. Τσαντετοπού-λου, Γεωρ. Α. Μαυρίδης Ἐλένη Β. Γιαννάκου, Ν. Α. Κομνηνός, Παῦλος Γ. Χαϊτίδης, Οὐράνα Βουτζίνα, Ἡλ. Στ. Κανέλλης, Παμφῶς.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ: Γεωργ. Ἀνδρ. Τσανάκης, Εὐαγ. Σ. Σουλῆς, Ἀλέξανδρος Π. Δευτεράτου, Κραυγῇ τῆς Πατρίδος, Καίτη Α. Νάϊδου, Δελή Γ. Κα-ζανόβα, Εὐαγγελία Γ. Κοψαυτοπούλου.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΝΔΡΟΥ: Παναγ. Α. Χρηστόπουλος, Ἐλένη Α. Χρηστοπούλου, Δημ. Α. Καραουλάνης, Αἰκατ. Α. Καραουλάνη, Πολύξην Α. Κουλοῦδου, Ἀγ-λαία Κρητικού.

ΒΕΛΙΣΣΙΩΤΕΣ: Χαρίκλεια Β. Κουδοῦνα. **ΚΑΛΑΜΩΝ:** Α. Α. Νικολόπουλος, Μαρία Α. Νικολοπούλου, Ἰω. Α. Πρωτόπαπας. **ΚΕΡΚΥΡΑΣ:** Στεφ. Α. Κακολισης. **ΚΗΦΙΣΙΑΣ:** Δημ. Ι. Βιτιάδης, Εὐαγγέλης Βαλτατζής.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Νικ. Δημητράκοπουλος, Μιχ. Α. Τρίκας, Παῦλος Δημητράκοπουλος. **ΔΑΡΙΣΣΗΣ:** Ἀδ. Γ. Κατσαρός. **ΛΙΜΝΗΣ:** Εὐαγ. Στ. Χαρίτων, Γεωρ. Σ. Χου-σίπας, Γρηγ. Γ. Παπαγεωργίου, Νικόλαος. Π. Σάσης.

ΠΑΤΡΩΝ: Ι. Α. Παπαδιαμαντόπουλος, Μαρία Χρηστὴν Δουριώτη, Κωνστ. Ἰω. Φαμαζαδῆς. **ΠΥΡΓΟΥ:** Βασ. Ν. Λαμπάκης.

ΣΚΥΡΟΥ: Δημ. Μ. Μεγαλιδῆς, Μανρ. Μ. Με-γαλιδῆς, Ἀννούλα Μ. Μεγαλιδῆς. **ΣΠΑΡΤΗΣ:** Πάνος Χ. Ψυχogiός, Ἀβροκόμη Ι. Καραῖνη.

ΤΗΝΟΥ: Ἰω. Γρ. Βοζάνης. **ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ:** Ἀντιγόνη Σ. Ἀθανασιάδου. **ΧΑΛΚΙΔΟΣ:** Αἰὶα τοῦ Εὐρίπου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΔΕΣΑΝΔΡΕΙΑΣ: Χ. Γ. Παππάς, Μαρίνα Π. Βόλτου.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ἰσμήνη Γ. Τζαβέλλα (33), Βλαδ. Α. Δαζαρίδης (33).

ΚΑΦ-ΕΛ-ΖΑΓΙΑΤ: Χρ. Ν. Παλτόγλου. **ΚΟΝ)ΠΟΛΕΩΣ:** Μιτυληναῖον Πρωτοπαλῆκα-ρον, Κερκυραῖκή Αἰὶα, Ἀψε-Σβῦσε.

ΠΥΡΓΟΥ: (Βουλγαρίας) Ὁραία Ἑλλάς. **ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ:** Ἀργυρῶ Χρηστι-δου.

ΣΟΥΛΙΝΑ: Ὁρφεὺς Β. Καραβίας. **ΣΤΕΝΙΜΑΧΟΥ:** Γοδοπαῖα Ἑλληνοπούλα (32), Σ. Μανώλογλου (33).

ΧΙΟΥ: Ἰωαν. Ρέξ, Καμάρι τῶν Γονέων.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁρθὴν τὴν λύσιν τὰ δνόματα ἐ-τέθησαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἐ-ξῆς δύο: **ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΣΠΑΡΗΣ** ἐν Αἰτνῇ Εὐβοίας καὶ **ΑΝΝΟΥΛΑ Μ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ** ἐν Σκύρῳ καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐνεγράφη δι' ἑξῆς μηνῶν, ἡ δὲ δευτέρα διὰ τρεῖς. Ἀμφοτέρω ἀπὸ 1ης Αὐ-γούστου.

Πλεονάζουν δρ. 0.60 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγων.